

Colc / 0339
UAB
Barcelona, 9 febrer del 1954

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimats fills:

A l'hora que us escric, us suposo reintegrats a la capital. Aquí fa fred: patim un hivern de debó. Hem vist neu cada dia de la setmana passada. Abans d'ahir caigué copiosament, a mig matí. Imagineu el contrast amb les fotografies que hem rebut darrerament, reportant escenes del vostre sojorn a Cuernavaca! Els nens hi apareixen magnífics, i vosaltres dos també. La mare s'ha convençut que fou una mala jugada fotogràfica aquella incipientia avançada de calba que aparentaves en una foto anterior. I se'n complau, es clar, encara que allò que vertaderament l'angoixaria fora que no estiguessiu tots plegats tan bé i felissos com ho deixen endavinar les fotos. No cal dir com les estimem, puix elles ens apropen a vosaltres... Si el món donava un tomb avinent als nostres comuns desigs....!

El fred em cohibeix... L'estufa elèctrica individual que tenim a casa, m'escalfa només mitja persona, i aquesta particularitat fa que el rendiment normal de treball es quedi curt, perquè per tal que l'atra meitat de persona no quedi encarquerada, he de posar en joc una colla de recursos especials.

Els he trobat, però, per a dur endavant la copia de GAELI, que acostumo a fer mentre espero el sopar. Pels fulls que acompanyo a la present, comprovaràs com aprofito el temps. Em proposo acabar-lo abans d'anar a Madrid, a primers de març, puix aleshores els dies ja comencen a llarguejar i els aprofito millor per al treball exigent dels calendaris.

He pogut obtenir un exemplar del número que INSULA va dedicar als escriptors catalans. Està força bé. Si no el tens, te'n tornaré a parlar. Avui seré breu, no únicament per manca de temps, ans bé pel "clima". Sortosament aquest empipador fenomen no acostuma a durar gaire i confio en que aviat s'iniciarà el bon temps. Ho esperem confiats. En aquest país estem tan mal preparats per a resistir el fred, que si durava massa perdriem la fama de treballadors.

Deixo un espai que omplirà la mare. Per la meua banda només cal afegir que segueixo estimant-vos molt, i que no he perdut la esperança de poguer-vos abraçar físicament dins un terme que demano a Déu sigui el menys curt possible.